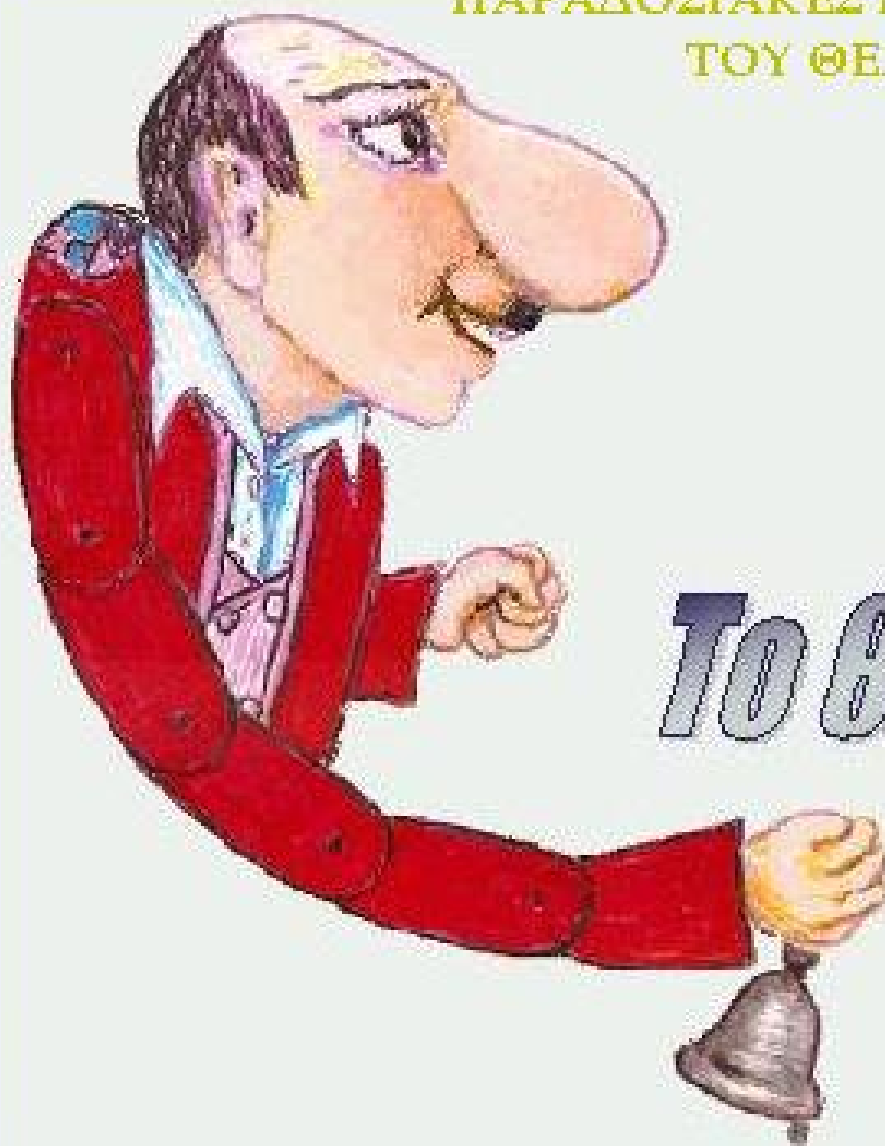

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το Θαύμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ζ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Σορόκος,”

- *ΤΟ ΒΑΛΣΑΜΟ*
- *ΤΟ ΘΑΥΜΑ*
- *ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Δεν είναι λίγες οι παραστάσεις του θεάτρου σκιών, όπου κάποια αντικείμενα, ζώα κλπ. παίζουν σπουδαίο ρόλο. Μπορεί και ολόκληρη παράσταση ή ένα μεγάλο κομμάτι της να στηθεί πάνω σε κάποιο από αυτά.

Αλλά και επί μέρους περιστατικά, με βάση κάποιο αντικείμενο ή ζώο, προσδίδουν στην παράσταση κάτι διαφορετικό και σχεδόν πάντα περισσότερο γέλιο.

Το μεγάλο καπέλο του Καραγκιόζη, ας 'πούμε, η κουμπούρα του η «χαμομήλω», ο γαίδαρός του και το θρυλικό καταβρεχτήρι του είναι από τα πιο γνωστά, ενώ ολόκληρη παράσταση στήθηκε με επίκεντρο το καταραμένο φίδι.

Εκτός όμως από αντικείμενα και ζώα, υπάρχουν και ορισμένα στιγμιότυπα που παρουσιάζουν κάπου-κάπου μερικοί μερακλήδες καραγκιοζοπαίχτες, όπως τον Καραγκιόζη να φουμάρει, τον Σταύρακα να παίζει κομπολόι, κάποιους να παίζουν μουσικά όργανα και, βεβαίως, τα παλικάρια να μάχονται με το γιαταγάνι στο χέρι.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

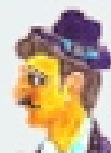

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ

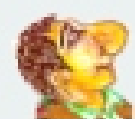
ΣΙΟΥΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΤΑΧΗΡ

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ

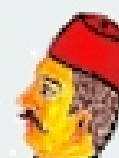

ΚΟΠΕΛΑ

ΓΕΡΟΣ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Σκηνή Α'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική από το παραδοσιακό τραγούδι “Από τα γλυκά σου μάτια”. Προχωράει αργά σταματώντας πού και πού).

ΤΑΧΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και μετά από λίγο η μουσική σταματάει). Μπρε, καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ενώ τον πλησιάζει). Καλό νά ‘χετε, αφέντη Ταχήρ... (Κάνει τεμενά). Προσκυνώ, ο καημένος.

ΤΑΧΗΣ Σήκω επάνω. Τι κάνεις... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Ε, ας τα λέμε καλά, μπέη μου... ας τα λέμε καλά. Η αφεντιά σας;

ΤΑΧΗΣ Καλά, φίλε μου... σ’ ευχαριστώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ, πάντα καλά... πάντα καλά να είσθε, αφέντη

μου...

ΤΑΧΗΡ Για πού τό 'βαλες... για το σαράι μήπως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπα... όχι... Εδώ απέναντι στον Καραγκιόζη τον φίλο μου πάω... ε, να ειπούμε κάνα ψέμα... να κοιτάξουμε και για καριά δουλίτσα... κάνα μεροκαματάκι... Καταλαβαίνετε.

ΤΑΧΗΡ Καταλαβαίνω. (Μικρή σιγή). Αλήθεια... τι κάνει αυτός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Καραγκιόζης... τι να κάνει;

ΤΑΧΗΡ Έχεις καιρό να τον ιδείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μια-δύο μέρες... Γιατί;

ΤΑΧΗΡ Όχι, τίποτα... δηλαδή... κάποιος γείτονας μου ανέφερε πριν λίγο μια μικροκλοπή.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι... υποψιάζεται τον Καραγκιόζη;

ΤΑΧΗΡ Μάλλον... Έχασε, λέει, ένα κουνέλι. Ο Καραγκιόζης, απ' ό,τι γνωρίζω, καταπιάνεται με τέτοια είδη... Ή όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γείτονας με κουνέλια είναι εδώ από πάνω ο κυρ-Αριστείδης...

ΤΑΧΗΡ Εκεί είναι το πρόβλημα, τζάνεμ... ποιος είναι ο γείτονας ή ποιος έκλεψε το κουνέλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλω να 'πώ: πώς ήρθε στην αφεντιά σας και δεν το έφαξε μόνος του;

ΤΑΧΗΡ Α... αυτό έκανε ως τώρα... (διορθώνοντας) αυτός που λες... ο κυρ-Αριστείδης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μπερδεμένος). Ε; Ναι. Δηλαδή... όχι, όχι... με... με παρεξηγήσατε, αφέντη μου... άλλο ήθελα να ειπώ...

ΤΑΧΗΡ Τι ήθελες να ειπείς δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τώρα... μια πόρτα εδώ χάμω... έκανε καταγγελία; Ντροπή!..

ΤΑΧΗΡ Έτσι, ε; Τότε, να πάει ο φίλος σου να του ζητήσει το λόγο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, δεν πρόκειται για τον Καραγκιόζη, μπέη μου... Απλά, έβαλε τώρα και ασχολείται η αφεντιά σας με ένα θέμα που θα μπορούσε να τακτοποιηθεί στο άψε-σβήσε...

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή, πώς να τακτοποιηθεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, όπως και τις άλλες φορές... Πήγαινε εκεί πέρα, τον έβρισκε... και αν είχε πάρει ο Καραγκιόζης κάποιο ζωντανό... ε, κανονίζανε να πάει μια-δυο μέρες για δουλειά στον κήπο και το θέμα τελειώνει.

ΤΑΧΗΡ Και το παραδεχότανε ο Καραγκιόζης ότι το είχε πάρει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; Ναι... πάντα!

ΤΑΧΗΡ Και τώρα που δεν παραδέχθηκε κάτι τέτοιο, γιατί αυτό μου είπε ο γείτονας... θα 'πεί ότι δεν τό 'χει πάρει το κουνέλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σίγουρα!..

ΤΑΧΗΡ (Με δυσπιστία). Μου τα λες καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αφέντη μου. Αν ο Καραγκιόζης είπε ότι δεν τό 'χει πάρει... δεν τό 'χει πάρει.

ΤΑΧΗΡ Ούτε κάποιο απ' τα παιδιά του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε, ούτε... Τα παιδιά δεν κάνουν ποτέ κάτι από κεφαλιού τους.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε; Α... μπράβο!.. (Σε άλλο τόνο). Να σε ρωτήσω όμως κάτι άλλο... Στην περίπτωση που τό 'χει πάρει... γιατί να το παραδεχθεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είναι απλό... Ο συγκεκριμένος γείτονας είναι κάπως περίεργος. Σου λέει, το λοιπόν, ο Καραγκιόζης... αν 'πώ όχι, θα κάνει καταγγελία, οπότε, αργά η γρήγορα, θα το ομολογήσω. Άσε, να το παραδεχθώ απ' την αρχή να τελειώνω.

ΤΑΧΗΡ Ναι, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!.. Γνωρίζοντας κιόλας ότι υπάρχει τρόπος τακτοποίησης...

ΤΑΧΗΡ Να πάει να δουλέψει στον κήπο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς...

ΤΑΧΗΡ Τότε, φίλε μου... θα το σκεφτώ πολύ ν' ασχοληθώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν ο Καραγκιόζης είπε ότι δεν το πήρε... πάει και τελείωσε. Κάτι άλλο συμβαίνει...

ΤΑΧΗΡ Σαν τι δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, αποκλείεται να το μαγείρεψε η γριά που έχει 'κεί πέρα;

ΤΑΧΗΡ Μμ; Λες να τό 'κανε στιφάδο; (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!.. Άει στο καλό σου, Χατζηαβάτη... μ' έκανες και γέλασα. (Προχωράει λίγο). Πάω... Αντίο!.. (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μόλις ο Ταχέρ τον προσπεράσει, στρέφει και τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη μου... στο καλό... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να πάω να ιδώ: αυτός ο μούργος τελικά γιατί δεν το παραδέχεται; (Σε άλλο τόνο). Α... να ο κυρ-Αριστείδης...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... εδώ είσαι, μπρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εδώ είμαι, κυρ-Αριστείδη μου... Πού να είμαι κι εγώ;

ΓΕΡΟΣ Είχα πάει στο σπίτι σου... κάτι σε θέλω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... μπα; Για καλό;

ΓΕΡΟΣ Μμ... δεν θα τό 'λεγα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι συμβαίνει;

ΓΕΡΟΣ Όχι τίποτα σοβαρό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και με ψάχνεις... πήγες και στο σπίτι μου για κάτι που δεν είναι σοβαρό;

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε να ιδείς... εδώ γείτονες είμαστε, με ξέρεις και σε ξέρω... ε, και καταλαβαίνεις, με το θάρρος... ήρθα να σε βρω και να σου ειπώ για τον άλλο γείτονά μας τον Καραγκιόζη, που είναι και φιλαράκος σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι συμβαίνει... τι έχεις με τον Καραγκιόζη, κυρ-Αριστείδη μου;

ΓΕΡΟΣ Μπρε, παιδί μου, έχω χάσει μια κουνέλα και είν' απ' αυτές τις σοϊλίτικες που έχω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Από πότε την έχασες;

ΓΕΡΟΣ Από το πρωί... Πήγα έτσι να ρίξω μια ματιά... κι είδα έλειπε. Το πρωί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τώρα εσύ τι... πιστεύεις πως την έχει πάρει ο Καραγκιόζης; Πώς;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς την πήρε;

ΓΕΡΟΣ Τώρα... τι με ρωτάς; Την πήρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον είδες;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω... τον είδες που την έπαιρνε;

ΓΕΡΟΣ Ε... πού να τον ιδώ; Αυτή η δουλειά έγινε την νύχτα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Οπότε εσύ απλά τον υποψιάζεσαι... έτοι; Δεν τον είδες;

ΓΕΡΟΣ Εγώ είδα την κουνέλα μου να λείπει... κι επειδή, όσες φορές έχω χάσει ζωντανό, είναι δουλειά του Καραγκιόζη... επήγα και τότε βρήκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι σου είπε;

ΓΕΡΟΣ Μου είπε ότι δεν ξέρει τίποτα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή, δεν την έχει πάρει... Έτοι;

ΓΕΡΟΣ Έτοι μού 'πε... αλλά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λες ότι, όσες φορές έχεις χάσει κάτι, το έχει πάρει ο Καραγκιόζης... εσύ πώς το μαθαίνεις;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς μαθαίνεις εσύ ότι αυτό που έχεις χάσει το έχει πάρει ο Καραγκιόζης; Πώς το μαθαίνεις;

ΓΕΡΟΣ Ο ίδιος μου το λέει... Γιατί; Δεν καταλαβαίνω... Τι θέλεις να 'πείς;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να ειπώ; Για να σου λέει ότι δεν την έχει πάρει, σημαίνει ότι δεν την έχει πάρει... αφού όλες τις φορές που έχει πάρει κάτι σου το λέει. Έτοι δεν είναι;

ΓΕΡΟΣ Μα, γι' αυτό κι εγώ παραξενεύτηκα. Γιατί δεν μου το λέει και τώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί, απλά... δεν έχει πάρει κάτι!

ΓΕΡΟΣ Το πιστεύεις εσύ αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού, όταν παίρνει κάτι, σου το λέει... τώρα που σου λέει ότι δεν έχει πάρει... δεν έχει πάρει.

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων... εγώ θέλω να του μιλήσεις και να του ειπείς αυτό που σου είπα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο δηλαδή;

ΓΕΡΟΣ Ότι η κουνέλα είναι σοϊλίτικη... να μην τη σφάζει. Τη θέλω... να μου τη φέρει πίσω. Αλλιώς... φίλοι-φίλοι.. γείτονες-γείτονες... θα τότε καταγγείλω. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... θα τον καταγγείλεις. (Με νόημα). Δηλαδή ακόμη δεν τον έχεις καταγγείλει, έτσι;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να σου 'πώ, άνθρωπέ μου;

ΓΕΡΟΣ Θα του μιλήσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να του λέω, κυρ-Αριστείδη... ότι θα πας να τον καταγγείλεις, αν δεν σου φέρει την κουνέλα; Αφού σου είπε ότι δεν την έχει.

ΓΕΡΟΣ Την έχει, δεν μπορεί... Τότε ποιος την έχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σε άλλο τόνο). Μήπως την φάγατε, κυρ-Αριστείδη; Μήπως την μαγείρεψε η κυρά-Δέσποινα;

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα... έλεγχο μου κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ρε άνθρωπε... κατηγορείς κάποιον ότι σου πήρε την κουνέλα... την έκλεψε. Αποδείξεις έχεις;

ΓΕΡΟΣ Ούτε τις άλλες φορές είχα... μόνος του μου τό 'λεγε. Τώρα, γιατί δεν μου το λέει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί δεν την έχει πάρει!

ΓΕΡΟΣ Και τότε... πού είναι η κουνέλα μου... δεν μου το λες ελόγου σου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ; (Παραινετικά). Κυρ-Αριστείδη... δεν πας μια στιγμή να ρωτήσεις την κυρά-Δέσποινα αυτό που σου είπα;

ΓΕΡΟΣ Μα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πήγαινε, σε παρακαλώ.

ΓΕΡΟΣ Μα τώρα... καταλαβαίνεις τι μου λες; Να πάω να ρωτήσω τη Δέσποινα αν έσφαξε την κουνέλα... Έχει σφάξει ποτέ η Δέσποινα έστω και ένα ζωντανό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε αδερφέ... μήπως ξέρει κάτι.

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων, να πάω... έτσι, για να σου κάνω το χατίρι. Αλλά, κουβέντιασε κι εσύ με τον Καραγκιόζη... Πες του να μου φέρει την κουνέλα και θα του δώσω άλλο ζωντανό, ό,τι θέλει... Και χωρίς να μου κάνει δουλειές.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια θα τον κουβεντιάσω...

ΓΕΡΟΣ Είναι σοϊλίτικη, κατάλαβες; Ράτσας... πώς το λένε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, κατάλαβα...

ΓΕΡΟΣ Α, μπράβο! Θα του μιλήσεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, σου είπα, ναι.

ΓΕΡΟΣ Και τ' άλλο... για την καταγγελία που λέγαμε... άστο, μην του λες τίποτα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να μην του 'πώ;

ΓΕΡΟΣ Όχι, όχι... θα την αποσύρω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ώστε την έχεις κάνει; Είπα κι εγώ... πώς κι έτσι; Χα!

ΓΕΡΟΣ Δεν κατάλαβα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είπα εντάξει... δεν θα του 'πώ.

ΓΕΡΟΣ Πες του μοναχά να μου φέρει την κουνέλα... (Τον προσπερνάει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Είναι σοϊλίτικη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). Μείνε ήσυχος. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα. Κατ' ιδίαν). Να χαθείς, να χαθείς, γερο-παράξενε!.. Φεύγει κι ούτε ένα γεια... Απόγινε, μου φαίνεται... Ο Καραγκιόζης... νά 'ναι μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ρε Κοπρίτη... Κοπρίτη! Πού 'σαι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Κολητήρης πού είναι;

ΚΟΠΡΙΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τράβα ρώτα τον...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Θεμά το γονιό του... Να πήγαινε στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου να φέρει τίποτα να φάμε. Πού χάθηκε; (Κατ' ιδίαν). Για κάτσε... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον πλησιάζει). Καλημέρα, Καραγκιόζη μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Παραπατάει). Γιατί με χτυπάς, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ. Γιατί μου είπες καλημέρα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ. Πρωί είναι... να μη σου 'πώ μια καλημέρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου την είπε άλλος, έννοια σου... πιο πρωί... πιο πρωί. Σμούρτσι, που λένε... Τι διάλο... στον ύπνο του μ' έβλεπε ο... ο γύφτος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος, βρε; Εδώ... ο κυρ-Αριστείδης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... σε βρήκε και σένα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν με βρήκε... την ψυχή μου 'βγαλε... Να 'ρθώ, λέει, να σου 'πώ να του πας την κουνέλα, γιατί είναι, λέει, από ράτσα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Ξαναβούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, γιατί με χτυπάς πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια κουνέλα, ρε; Μουρλαθήκατε όλοι πρωί-πρωί; Τι δουλειά έχω 'γώ με την κουνέλα του;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει απειλητικά το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Οπισθοχωρεί φοβισμένος). Μη, μη, μη, μη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατεβάζει το χέρι του). Κάτσε καλά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι λέει... κι έχει χαλάσει τον κόσμο απ' το πρωί!.. Του την πήρες εσύ, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μ' αφού του είπα: όχι!.. Άλλες φορές που του είχα πάρει, ξέρω 'γώ, κάτι... τού 'λεγα: ναι, το πήρα... και τα βρίσκαμε. Τώρα του κόλλησε... έχει χάσει μια κουνέλα και πάει, την πήρα εγώ... Κι εγώ έχω χάσει τον Κολητήρη απ' το πρωί... τι να κάνω; Να πιάσω εσένα και να σου λέω... φέρ' το παιδί μου, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού είναι ο Κολητήρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα ντε... πού είναι ο Κολητήρης; Απ' το πρωί έχει χαθεί... Έλεγα να τότε στείλω στου Μπαρμπαγιώργου να φέρει τίποτα φαγώσιμα... αναγκαστικά θα πάω εγώ... (Σε άλλο τόνο). Πάμε παρέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπάσα... Α, πα πα πα πα πα πα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί πα πα πα πα πα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτός, όταν με ιδεί... τό 'χει, φαίνεται, σε κακό μη με σακατέψει απ' το πολύ ξύλο... Ξύλο; Πω πω πω πω... Παναγία μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λες, ρε... έτσι, στα καλά καθούμενα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, σου λέω! Και βρισίδι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω, ξέρω!.. Πω πω πω πω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και λίγο λες... Αλλά χωρίς λόγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε συ, αυτός... πρέπει νά 'χει απωθημένα μαζί σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, όταν βγάζεις ντελάλη, δεν καταλαβαίνει τι λες... ε, και του φταις εσύ. (Σε άλλο τόνο). Κάτσε, ρε... μόνο μένα θα κοπανάει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σε βaráει κι εσένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... γιατί εγώ του στέλνω πάντα τον Κολητήρη; Τον αγαπάει αυτόνε... τον προορίζει για διάδοχό του... κατάλαβες; Αλλά πού πήγε πρωί-πρωί το γρουσουζίκιο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σχολείο μήπως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα, ρε... σχολείο ο Κολητήρης... Ο Κολητήρης πάει σχολείο κάθε φορά που αλλάζει δάσκαλος. Μια-δυο μέρες και τέρμα... Με τον επόμενο πάλι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... έχει να μοιάσει το παιδί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό ήτανε καρφί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χμ... όσο νά 'ναι... Ε; Γιατί... σε πείραξε, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Σκάσε, χλεμπονιάρη, γιατί μμ!.. (Απότομα όλος νεύρα). Μα, να κάθεσαι ν' ακούς τον Αριστείδη να λέει ότι του πήρα την κουνέλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς σου 'ρθε πάλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, νομίζεις πως μού 'φυγε και καθόλου; Να τον

καθίσσεις κάτω και να του ειπείς; τί 'πες, ρε... ο Καραγκιόζης; Ξέρεις, ρε
καραγκιόζη... ποιος είναι ο Καραγκιόζης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελώντας). Μπα, τρομάρα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Καραγκιόζης, έπρεπε να του 'πείς... μιλάει πάντα
σαν κύριος με το γάντι... κι όταν λέει ότι δεν την πήρε την αυτή... τη...
την κουνέλα... δεν την πήρε!.. Πάει και τέλειωσε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, αυτό ακριβώς του είπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μπορεί... εκτός αν δεν του τά 'πες καλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωρέ, του τά 'πα μια χαρά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, γιατί σου 'βγαλε την ψυχή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... δεν τον ξέρεις τώρα τον κυρ-Αριστείδη; Πάντως
εγώ τον έστειλα να ρωτήσει και τη γριά... αυτή πού 'χει στο σπίτι του,
βρε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την Δέσποινα... τι να την ρωτήσει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μήπως την έσφαξε, ξέρω 'γώ, κατά λάθος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η Δέσποινα; Χμ... δεν αποκλείεται...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... αυτός μου το απέκλεισε. Δεν σφάζει μου είπε...
δεν έχει σφάξει ποτέ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο άλλος όμως;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλος... ποιος άλλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με κάποιον νταραβερίζεται αυτή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Η Δέσποινα; Αυτή, ματάκια μου... είναι μεγάλη...
Άσε, που δεν βλέπεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω... ξέρω 'γώ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή, τι ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεπορτίζει και με κάποιον σμίγει... Άκου', που σου
λέω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είναι δυνατόν; Αφού σου είπα: είναι γριά και δεν βλέπεται!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, κι αυτός είναι γέρος και δεν βλέπει. (Σε άλλο τόνο). Ξέρω, ρε, σου είπα. Τι διάλο... τι δουλειά κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη μου ειπείς ότι τους έχει πιάσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τους έχω και μ' έχουνε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, ά' να χαθείς από 'κεί... Σοβαρά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σου λέω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σε άλλο τόνο). Αν δεν μου ειπείς λεπτομέρειες, δεν πιστεύω τίποτα....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λεπτομέρειες θες; Λεπτομέρειες... Σαββατόβραδο, περασμένα μεσάνυχτα... είπα να πάω μια βόλτα... ξέρεις, για κανένα πουλερικό... Πού να πάω, πού να πάω; Ας πάω, λέω, εδώ στο γείτονα... το πολύ-πολύ να με ανακαλύψει... να με πάρει 'κεί πέρα στον κήπο να του κάνω καμιά δουλειά, να πατσίσουμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν; Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρυπώνω, λοιπόν... και (κάνοντας κινήσεις με το χέρι του) τίκι-τίκι-τίκι πάω για το κοτέτσι... Εκεί στο στενό... κόσμος... χα-χα-χα... χι-χι-χι... και τούτο μας και τ' άλλο μας... και αχ-αχ-αχ... και ωχ-ωχ-ωχ... (Σε άλλο τόνο). Λεπτομέρειες δεν θες; Ε, κάτσε και άκου'...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελάει). Χα, χα... α... χα, χα, χα!.. Κι εσύ τι έκανες, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, περίμενα 'κεί πέρα λίγο... περίμενα πολύ... πάω κάποια στιγμή να περάσω εκεί ανάμεσά τους, με πιάνει η Δέσποινα απ' το πόδι... κοκαλώνω... Βρήκε ευκαιρία αυτή κι άρχισε να χαϊδεύει... (Σε άλλο τόνο). Κι έχει και κάτι χέρια... σαν γυαλόχαρτο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ε; Δηλαδή, χαϊδεύε το πόδι σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ναι, ναι... ας 'πούμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν; Λοιπόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν, λοιπόν... κάναν καιρό... την ακούω, που λες, να ρωτάει: δικά σου είν' τα πόδια, Γιάννη; Πολύ μαλλιαρά δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποια πόδια, μωρή, είναι μαλλιαρά, τη ρωτάει αυτός.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Γιάννης... (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια, ποιος Γιάννης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν είπαμε; Ο στραβός... εδώ πιο κάτω στη λεύκα, ρε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ρε, το στραβούλιακα!.. (Σε άλλο τόνο). Κι εσύ... εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκεί... αιχμάλωτος. Αλλά, 'ντάξει, όχι για πολύ, γιατί κάπως της ξεγλίστρησα και μετά, όπου φύγει-φύγει... Πρέπει όμως να με καταλάβανε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, βρε ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα... αυτά που ακούς.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και λες την κουνέλα να την έδωσε η Δέσποινα στο στραβό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω... πάντως εγώ δεν την έχω πάρει... Και να σου 'πώ: γενικά τα κουνέλια τ' αποφεύγω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... θέλουνε σφάξιμο επί τόπου... Εύκολο; (Σε άλλο τόνο). Ενώ οι κοτούλες... τις πιάνεις, τους στρίβεις το λαρύγγι... ξερές! Τις παίρνεις, πας από 'κεί που 'ρθες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τα κουνέλια, άμα τα χτυπήσεις, λένε, στο πίσω μέρος του κεφαλιού, ξεραίνονται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... πήγα να το κάνω μια φορά και κοπάνησα το χέρι μου. Άσε με! Έπειτα, άμα σου φύγουνε... άντε βρες τα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λες, βρε, να την έδωσε η Δέσποινα στο στραβό και να τού 'φυγε; Και μετά άντε να τη βρει ο στραβόγιαννος, τρομάρα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν αποκλείεται... και νά 'χει τροπώσει κάπου εδώ γύρω. Ξέρεις, τα κουνέλια σκάβουν... φτιάχνουν λαγούμια και... και τροπώνουν.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι τέτοιο θα έχει συμβεί... Αλλά, άντε να το ειπείς στον κυρ-Αριστείδη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, άμα με στριμώσει, θα του το 'πώ. Θα βρω 'γώ τρόπο. Να με τραβολογάει εμένα ο Ταχής γι' ανάκριση; Άντε από 'κει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου λες... σου είπε μήπως ο κυρ-Αριστείδης ότι θα κάνει καταγγελία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... δεν θα κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έκανε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Σου τό 'πε ο ίδιος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και ο ίδιος... και ο αφέντης ο Ταχής πριν καμιά ώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Ε... βούτα κι αυτήν!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, γιατί θα φας κι άλλη... Είπαμε εδώ πέρα του κόσμου τις σαχλαμάρες... και αυτό που έπρεπε να μου το ειπείς πρώτο-πρώτο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, να σου εξηγήσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να μου εξηγήσεις... αφηρημένη κυβέρνηση;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Παιδί μου... ο αφέντης ο Ταχής μου είπε ότι δεν θ' ασχοληθεί καθόλου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς κι έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έτσι... και ο κυρ-Αριστείδης μου είπε: θα... θα την αποσύρει την καταγγελία! Άλλαξε γνώμη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αυτός έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτός έτσι... (Σε άλλο τόνο). Δηλαδή, τους είπα εκεί πέρα κάποια πράματα... ε, και καταλάβανε... και ο ένας και ο άλλος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ να μην καταλάβω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είπαμε... δεν είπαμε; Εσύ, όταν παίρνεις κάτι, το λες... έχεις τους λόγους σου... Έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι!.. (Μουλωχτά κάπως). Μμ; Ποιοι είν' αυτοί, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, να... παρά να γίνει καμιά καταγγελία και να το παραδέχεται ύστερα από πολλά... το παραδέχεται από την αρχή και γλιτώνεις τα πολλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του). Μμ-μμ.. μμ... μμ-μμ-μμ... μμ...μμ... (Μουλωχτά πάλι). Κι αυτά τα πολλά... ποια είναι, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα... να σε παίρνουν γί' ανάκριση... και τα λοιπά... και τα λοιπά... και τα λοιπά... Αυτό τους είπα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... εντάξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, τι σου λέω; Ούτε ο αφέντης ο Ταχέρ θα νοιαστεί για την υπόθεση... ούτε ο κυρ-Αριστείδης θα επιμείνει στην αυτή... στην καταγγελία που έχει κάνει... (με νόημα) εκτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκτός... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εκτός, αν προκύψουν νέα στοιχεία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Που να αποδεικνύουν ότι την κουνέλα την πήρες εσύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή. Ξεροβήχει). Και γιατί να προκύψουν, ρε Χατζατζάρη... ξέρεις τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ, όχι... εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε εγώ... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ο στραβός την έφαγε την κουνέλα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να ιδούμε... τι θα του 'πεί η Δέσποινα του κυρ-Αριστείδη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θες να του 'πεί; Σιγά, μην του 'πεί για το στραβό... Ενώ για μένα... που με χάιδευε κιόλας... Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... ούτε για σένα θα ειπεί... Και τι να ειπεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε... που ήμουν νυχτιάτικα μέσ' στον κήπο; Και τι έγινε; Περαστικός ήμουν... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... δεν θα ειπεί τίποτα, γιατί θα μαρτυρηθεί. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων. Τελικά, τι λες να κάνεις... θα πας στη σtάνη του Μπαρμπαγιώργου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι έλεγα, αλλά... μήπως έχει πάει 'κείνο το παιδί, μωρέ... Δεν σου 'πα έχω χάσει τον Κολητήρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ πάω να βρω τον κυρ-Αριστείδη, να ιδώ τι του είπε η Δέσποινα... και θα τα ξαναπούμε. Γεια σου! (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό!.. (Μονολογεί). Ρε, δουλειά δεν είχαμε και δουλειά βρήκαμε... Για ένα κουνέλι; (Μικρή σιγή). Να ήτανε, ξέρω 'γώ, κανένα βόιδι...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται να σιγοτραγουδάει).
Σουμιώτισσα-Σουμιώτισσα... (μικρή σιγή) πότε θα πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πουλάκι μου... (στρέφει προς την καλύβα) εδώ μου
είσαι; (Φωνάζει). Κολητήρησι!.. (Σιγή. Φωνάζει). Ρε Κολητήρηρη!.. (Σιγή.
Κατ' ιδίαν). Μπα... ιδέα μου. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας
του).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται να σιγοτραγουδάει
πάλι). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... (μικρή σιγή) πότε θα πας στην
Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται. Ξεροβήχει). Πού, στο διάλο, να
είναι; (Φωνάζει δυνατά). Ρε Κολητήρηρη!.. (Σιγή. Εμφανίζεται από την
πλευρά της καλύβας του μурμουρίζοντας). Ρε, μυστήρια πράματα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται συνεχίζει). Πού 'χω δυο λόγια να
σου 'πώ, Σουμιώτισσα... (Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για μια στιγμή... (Στρέφει και προχωράει μέχρι το
πίσω μέρος της καλύβας του. Από εκεί βλέπει τον Κολητήρη). Εδώ

είσαι, ρε; Έλα, που σε θέλω...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο και, αφού προσπεράσει τον Καραγκιόζη, στρέφει προς αυτόν). Τι θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του και πλησιάζει). Καλά... δεν άκουγες που φώναζα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άκουγα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν μιλάγες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γιατί... για να μην τσουπνήσω τον Ασπρούλη, που... που κοιμότανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασπρούλη... ποιον Ασπρούλη; Ποιος είναι αυτός, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ένα κουνελάκι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος ήρθε; Κουνελάκι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, λε, ένα άσπρο... γι' αυτό το βάφτισα Ασπρούλη... Είμαστε φίλοι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα). Πού είναι; Για να τον 'δώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν φαίνεται... είναι στη φωλιά του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... έχει και φωλιά; (Στρέφει πάλι προς αυτόν).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αμέ; Μετά θα βγει... να πει νερό και να φάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να φάει... τι να φάει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Χολταράκια... τού 'χω φέρει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... είναι πολύ καιρό εδώ πέρα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ τον έφερες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... τον βρήκα που είχε χαθεί... Τον έβαλα μέσα σε μια κούτα... αλλά δεν του άρεσε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν του άρεσε, ε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... καθόλου! Έφτιαξε δική του φωλιά μόνος του...
Αμέ; Έσκαβε... έσκαβε... ου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γι' άκου', φίλε μου... ο Ασπρούλης.. (Ξαφνικά κάτι σκέφτεται). Ρε... σίγουρα είναι Ασπρούλης;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μήπως είναι Ασπρούλα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι, νά 'ναι κοριτσάκι; Μα, αφού είμαστε φίλοι, σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, και λοιπόν;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αφού εγώ είμαι αγοράκι κι είμαστε φίλοι, είναι κι αυτό αγοράκι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Ναι, αλλά... μπορεί να είναι κοριτσάκι και να σ' αγάπησε... Μμ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άντε, ρε χαζέ... Κι είμαι 'γώ κουνέλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είσαι, αλλά μοιάζεις... Μχού!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Γκρινιάζει). Μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... πού είπες ότι το βρήκες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εδώ πιο πέρα... κοντά στο ψηλό το σπίτι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα... (Μικρή σιγή). Και ήτανε απ' την έξω μεριά του σπιτιού, στο δρόμο... ή από την μέσα, δηλαδή στον κήπο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Στο δρόμο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... (Σκέπτεται). Μάλλον είναι Ασπρούλα, φίλε... και είναι η κουνέλα που έχει χάσει ο κυρ-Αριστείδης κι έχει χαλάσει τον κόσμο. Τον ξέρεις τον κυρ-Αριστείδη;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον ξέρω, λέει... Ου... Είναι πολύ κακός! Και μένει εκεί.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ε, και; Εγώ το βρήκα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά από 'ξω απ' το σπίτι του...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν με είδε κανείς... να 'πούμε ότι το βρήκα εδώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλύτερα... Ακούς; Καλύτερα να την πάμε πίσω στον κυρ-Αριστείδη, που την ψάχνει. Είναι από ράτσα, λέει... και τη θέλει. Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπε θα μας δώσει άλλο κουνέλι.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ θέλω τον Ασπρούλη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, δεν είναι Ασπρούλης, σου είπα... Ασπρούλα είναι. Θα 'πούμε ότι ήρθε μοναχή της... και να του την πάμε 'κεί πέρα, μη μας κάνει, ξέρω 'γώ, καμιά καταγγελία και πάμε φυλακή. Άσε με ήσυχο!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αφού το βρήκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχ, δεν θα το πιστέψει κανείς, μικρούλη μου... Τέλος πάντων... άντε τώρα βάλ' του χορταράκια και νερό... και πετάξου στον Μπαρμπαγιώργο να σου δώσει τίποτα φαγώσιμα. Μμ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν θα μου το πάρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... και πώς θα το πιάσω, ρε; Πήγαινε εσύ στον Μπαρμπαγιώργο και κάτι θα σκεφτώ εγώ. Μη φοβάσαι.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πάω... (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Ρε, δουλειές που μας άνοιξε η Ασπρούλα... Ή μήπως είναι Ασπρούλης; Χα χα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, ματάκια μου; (Προχωράει προς το μέρος του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι θες να γίνει, μωρέ φρυδάκια μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρέθηκε ο Κολητήρης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι, βέβαια... βρέθηκε... Και με παρέα μάλιστα... Αμέ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Παρέα... τι παρέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου 'πώ. Πες μου εσύ... τι έκανες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... πήγα. Από μέρες χαμένη η κουνέλα. Πέντε καν έξι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, τι μας έλεγε ο βλαμμένος ο κυρ-Αριστείδης, ότι την έχασε την νύχτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, αυτό δεν το καταλαβαίνω... Έτσι όπως έκανε... έδειχνε ότι το είχε περί πολλού το ζωντανό... αλλά μια 'βδομάδα τώρα χαμένο και δεν το πήρε ειδηση, τι να λέμε... ή το κουνέλι δεν είναι όπως τό 'λεγε ή ο ίδιος δεν είναι στα καλά του.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ή και τα δύο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... Δεν μου λες, ρε... τι χρώμα ήταν η κουνέλα, σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, αλλά... τα πιο πολλά κουνέλια είναι άσπρα. Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσπρα, ε; (Σκέπτεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι 'ναι, βρε... τι τρέχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου είπα πως βρήκα τον Κολητήρη με παρέα, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, ναι... Δεν μου είπες όμως: τι παρέα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα κουνελάκι άσπρο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μη μου 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... το βρήκε πριν από μέρες εδώ πάρα πέρα... το μάζεψε... ε, και κάνουνε παρέα... Γι' αυτό τον είχα χάσει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια, μου λέει ότι είναι αρσενικό... και γι' αυτό το βάφτισε Ασπρούλη, μια κι είναι κι άσπρο. Αλλά, αν είναι Ασπρούλης ή Ασπρούλα, δεν είναι εξακριβωμένο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σίγουρα το βρήκε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί να μου ειπεί ψέματα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... πώς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μικρή σιγή). Ναι, αλλά, αν το είχε πάρει με το ζόρι, δεν θα 'φευγε; Δεν είναι κάπου κλεισμένο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Το μάζεψε, μου είπε, και το έβαλε μέσα σε μια κούτα... εδώ από πίσω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι έμεινε εκεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απ' την κούτα βγήκε, αλλά έσκαψε κι έφτιαξε φωλιά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κύριε ελέησον!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια φορά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, είναι δυνατόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ, ρε Χατζατζάρη; Μήπως το καημένο το κουνελάκι δεν τα πέρναγε και τόσο καλά με τον παραλυμένο τον κυρ-Αριστείδη... και τώρα που βρήκε παρεούλα και περιποίηση από τον Κολητήρη... δεν το κουνάει από 'δώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το περιποιείται ο Κολητήρης, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οόουου... βέβαια!.. Του φέρνει χορταράκια... του βάζει νεράκι... Και όλη μέρα μαζί. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο του, αλλά υπάρχει μεγάλο πρόβλημα. Του είπα να το πάρει πίσω... του τό 'πα με το καλό... του τό 'πα με το άγριο... Καταλαβαίνεις τώρα, το παιδάκι... σου λέει, εγώ το βρήκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε; Ναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και σε ρωτάω: αν δεν το έβρισκε ο Κολητήρης... που, εν πάση περιπτώσει, το είδε σαν παιχνίδι... αν το έβρισκε, ξέρω 'γώ, κάποιος άλλος... μου λες εσύ, σε παρακαλώ, πού θά 'κανε μεσημέρι το κουνέλι; Σε ποια κατοσαρόλα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ψέματα; Αλλά πάλι εσύ θα τραβιόσουνα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Αλήθεια, για την καταγγελία τι σου είπε ο θεός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν να μου τα μάσαγε... δεν κατάλαβα. Χμ; Τι να 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε!.. Κι ο Ταχήνης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν τον ξαναείδα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κάνουμε τώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω 'γώ, ματάκια μου; Εσύ τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα'... κάτι στριφογυρίζει στο μυαλό μου, αλλά σαν πολύ προχωρημένο μου φαίνεται... Τέλος πάντων, θα το μελετήσω λίγο

ακόμη... θα το κουβεντιάσω και με τον μικρό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τον Κολητήρη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Αυτός... χμ... (Σκέπτεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, βρε; Δεν θα τη δώσεις πίσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... δηλαδή... (Με έμπνευση). Αχά... μού 'ρθε!.. Μμ... θα βάλω τον Κολητήρη... να πάρει την κουνέλα και να πάει να την αφήσει στη μέση του δρόμου... Απ' την μια μεριά το σπίτι του κυρ-Αριστείδη... κι απ' την άλλη η παράγκα η δική μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για να ιδείς πού θα πάει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Αν πάει στον κυρ-Αριστείδη... 'ντάξει... τι είχαμε... τι χάσαμε... Αν όμως έρθει προς τα 'δω... τότε, δεν σου λέω τίποτα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων, κάνε ό,τι καταλαβαίνεις και τα λέμε άλλη ώρα. Τώρα κάπου πάω... γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μαλαγάννα!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και αμέσως στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Εγώ λέω... θα γυρίσει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ... κι εγώ. Γι' αυτό... άντε φέρ' το.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όμως... άμα δεν γυρίσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, άμα δεν γυρίσει... θα 'πεί ότι δεν είναι φίλος σου... Κατάλαβες; Αλλά θα ιδείς που θα γυρίσει... Άντε...τράβα φέρ' το!.. Πας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Γκρινιάζει). Μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, μικρούλη μου... άντε σαν καλό παιδί.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Απρόθυμος). Καλά... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα. Σιγή).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά της καλύβας με το κουνέλι στην αγκαλιά του). Έλα, Ασπρούλη... πάμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία!.. Άντε βάλ' το τώρα στη μέση του δρόμου. Μμ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και προχωράει μέχρι την μέση της σκηνής). Καλά είναι εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Κολητήρης τον προσπερνάει, στρέφει και τον παρακολουθεί). Καλά είναι... Άφησέ το χάρω.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει προς αυτόν γκρινιάζοντας πάλι). Μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άφησέ το... μη φοβάσαι...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφοντας προς το σπίτι). Κι άμα φύγει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα, ρε, που θα φύγει... κορόιδο είναι; Πού θα βρει την παρέα και την περιποίηση που έχει εδώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Αφήνει το κουνέλι κάτω). Ασπρούλη, διάλεξε: πού σου αρέσει; (Το κουνέλι ακίνητο κοιτάζει προς το σπίτι). Δεν φεύγει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάμε εμείς τώρα μέσα... για να βλέπουμε τι θα κάνει. Μμ; (Μικρή σιγή). Έλα, Κολητηράκο... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωρώντας πίσω-πίσω προς την καλύβα). Γεια σου, Ασπρούλη... γεια σου. (Φθάνοντας στην πόρτα της καλύβας σταματάει). Γεια σου, φίλε... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα... έλα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Το βλέπεις; Τι κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τίποτα... κάθεται. Έλα 'δώ στο παράθυρο να το βλέπεις.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Δεν θα ξέρει τι να κάνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όσο νά 'ναι... (Σιγή).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωω-ω, μπαμπάκο... φεύγει, λε... Μπαμπάκο!.. (Πράγματι το κουνέλι προχωράει λίγο προς το σπίτι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... το είδες; Όχι, ρε!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σταμάτησε. (Το κουνέλι στρέφει προς την καλύβα). Μπαμπάκο, μπαμπάκο... κοιτάει 'δώθε, λε... Να πάω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όχι!.. Άστο, να ιδούμε τι θ' αποφασίσει μόνο του...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται γκρινιάζει). Μμμ... (Το κουνέλι στρέφει προς το σπίτι). Μπαμπάκο... φεύγει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, ρε... (Σιγή. Το κουνέλι προχωράει άλλο λίγο προς το σπίτι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φεύγει, σου λέω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Για σόπα, ντε... Να... να... (το κουνέλι στρέφει προς την καλύβα) το βλέπεις; Κοιτάει πάλι προς τα εδώ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εμένα θέλει... να βγω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, είπαμε... άφησέ το!.. (Σιγή. Το κουνέλι στρέφει πάλι προς το σπίτι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κοιτάει πέρα... Φεύγει... Τό 'δες; (Πράγματι το κουνέλι προχωράει ακόμη λίγο προς το σπίτι. Σιγή).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται εύθυμα, αλλά και εκνευρισμένος κάπως). Τι θα κάνεις, μωρή Ασπρούλα... θα φύγεις ή δεν θα φύγεις; Ωωώ!.. Έχουμε κι άλλες δουλειές.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται γκρινιάζει). Μμμ... μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα... έλα... αστεϊέομαι... (Το κουνέλι στρέφει πάλι προς την καλύβα).

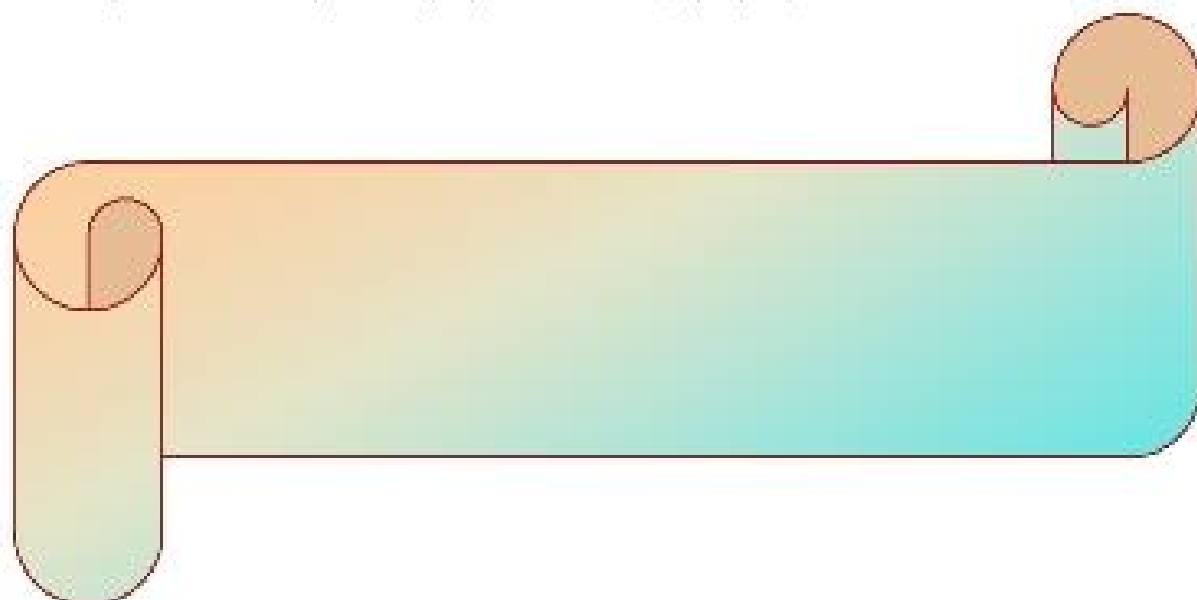
ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ξανακοιτάει προς τα 'δώ... λες να γυρίσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Άμα βγεις... σίγουρα! Αλλά δεν θέλουμε αυτό. Εμείς θέλουμε να έρθει εδώ, επειδή δεν της αρέσει εκεί.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, σαχλαμάρες... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Ωωω-ω... μπαμπάκο... ο γέρος!...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και πλησιάζει το κουνέλι αθόρυβα. Ξαφνικά σκύβει, το πιάνει και αμέσως σηκώνεται). Χα... Έλα 'δώ εσύ, χανούμισσα... (εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού με το κουνέλι στην αγκαλιά του) που ξεπόρτισες, παλιοθήλυκο, κι εγώ σε γυρεύω τόσες μέρες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται. Με θλίψη). Το πήρε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... Το είδες; (Μικρή σιγή). Αλλά δεν ήτανε ασπρούλης, όπως έλεγες... ήτανε χανούμισσα. Καλά-καλά, ούτε άσπρο ήτανε... Άσε, θα σου βρω 'γώ άλλο... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και φωνάζει προς το σπίτι). Φέρ' το κουνέλι 'δώ, ρε... είναι του παιδιού... Το βούτηξες, λεχρίτη! Στ' διάλο...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται κι αυτός από την πλευρά της καλύβας). Το πήρε... (Τον προσπερνάει λίγο και κατόπιν στρέφει προς αυτόν). Πάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα... θα βρούμε άλλο εμείς, Κολητηράκο μου... μη στενοχωριέσαι.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Με θλίψη). Μμμ... στενοχωγιέμαι... Και κλαίω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα... θα σου βρω εγώ... όχι ένα... δύο θα σου βρω... ένα αρσενικό κι ένα θηλυκό, για να κάνουνε παιδάκια... Μμ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Κλαψουρίζοντας). Κλαίω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι να κάνουμε τώρα; Η χανούμισσα... πάει στον οντά της. Είδες πώς έκατσε και την έπιασε; Δεν έφυγε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Μικρή σιγή). Θα γυρίσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου 'πώ, κι εγώ αυτό πιστεύω. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλλά, σου είπα: θα σου βρω εγώ δικά σου... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Κάπως πιο ήσυχος). Καλά, εντάξει... πάω. (Προχωράει προσπερνώντας τον και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι, μπράβο! (Χασμουριέται). Αχ-αχ-αχ, αχ... Σαν να νύσταξα λιγουλάκι... θά 'ναι, φαίνεται, απ' τη συγκίνηση... Ας πέσω εδώ χάμω. (Ξαπλώνει με την πλάτη ακουμπώντας το κεφάλι του στον τοίχο της καλύβας. Χασμουριέται πάλι). Άσαχ-αχ-άσαχ... ματιασμένος θά 'μαι... (Σιγή. Από την πλευρά του σπιτιού εμφανίζεται το κουνέλι. Βλέποντας τον Καραγκιόζη σταματάει για λίγο και έπειτα εξέρχεται γρήγορα-γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας περνώντας δίπλα του). Μμ; Πέρασε κάτι; (Ανασηκώνει το κορμί του και μένει για λίγο καθιστός. Μικρή σιγή). Μπα... (χασμουριέται) άσαχ-αχ-αχ, αχ... ιδέα μου είναι... (Χασμουριέται πάλι ξαπλώνοντας). Άσαχ-αχ-αχ... Νάνι. (Σιγή).

Σκηνή Ε'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας μετά από λίγο. Προσπερνάει τον ξαπλωμένο Καραγκιόζη και μετά στρέφει και τον κοιτάζει γκρινιάζοντας). Μμμ... κοιμάσαι... παλιομπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει λίγο και μετά βήχει μια-δύο φορές).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προχωράει και πάει στο πίσω μέρος της καλόβας. Βλέπει το κουνέλι). Μπαμπάκο... μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλίζει πάλι και βήχει). Μου-κου-κου...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει και πλησιάζει τον Καραγκιόζη, ενώ φωνάζει πάλι). Μπαμπάκο!.. (Τον σκουντάει). Τσούπνα, λε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνεται). Τι έγινε, ρε... πήραμε φωτιά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ήρθε, λε... ήρθε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος, μωρέ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ο... ο... η... η χανούμισσα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Νυσταγμένος). Είδες, που σ' τά 'λεγα... Άντε τώρα

εσύ να παίζεις και άσε με να κοιμηθώ... (Ξαπλώνει πάλι, αλλά αμέσως πετάγεται επάνω). Ποιος ήρθε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Η χανούμισσα, λε... που την έλεγα Ασπρούλη... ήρθε! (Τον προσπερνάει και στρέφει προς αυτόν. Με ρυθμό, ενώ χοροπηδάει). Ήρθε η χανούμισσα... ήρθε η χανούμισσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου 'πείς! (Με ρυθμό χοροπηδώντας και αυτός). Ήρθε η χανούμισσα... ήρθε η χανούμισσα... (Σταματάει). Ε, ρε γλέντια!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Συνεχίζει). Ήρθε η χανούμισσα... ήρθε η χανούμισσα... (Σταματάει κι αυτός, τον προσπερνάει πάλι και πηγαίνει στο πίσω μέρος της καλύβας και κοιτάζει έξω. Στον Καραγκιόζη). Έλα να τη 'δείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και πλησιάζει). Βρε, τη χανούμισσα, που τη λέγαμε Ασπρούλα... Χα!.. Τι Ασπρούλα; Ασπρούλη!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Μένει εκεί κοιτάζοντας έξω). Χάρηκες, που ήρθε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοιτάζοντας κι αυτός έξω). Αν χάρηκα, λέει... δεν μπορείς να φανταστείς πόσο...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αλήθεια, μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σου λέω... Κι αν μου κάτσει και κάτι που έχω στο μυαλό μου... εκεί να ιδείς χαρές που θα κάνουμε όλοι!.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ωφου, Παναζίτσα μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε τώρα να της κάνεις παρέα... για να σκεφτώ κι εγώ αυτό που σου λέω... Έτσι; Άντε, μπράβο! (Στρέφει προς το σπίτι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πάω... πάω... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, χανούμισσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί σαν να διηγείται κάνοντας διάφορες κινήσεις με το χέρι του, ενώ προχωράει αργά-αργά). Το λοιπόν... το κουνελάκι... ήρθε από μόνο του εδώ, για να παίξει με το παιδάκι... Είναι δυνατόν; Όχι, βέβαια!.. (Μικρή σιγή). Και έπειτα που το πήρε πίσω το αφεντικό του... το κουνελάκι του έφυγε και ήρθε πάλι εδώ, για να παίξει με το παιδάκι. Γίνεται αυτό; Όχι... ποτέ. Κουνελάκι είναι αυτό, δεν είναι σκυλάκι!.. Άλλο το σκυλάκι, άλλο το κουνελάκι!.. Άρα εδώ μιλάμε για κάτι εξαιρετικό, μπορεί και για θαύμα... Βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού και τον πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα). Τι έγινε, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σου 'πώ, μωρέ φρυδάκια μου; Αν σου 'πώ τι έγινε... δεν θα το πιστέψεις. Άσε, που μπορεί να πάθεις κιόλας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θαύμα, φίλε μου... Έγινε θαύμα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Θαύμα; Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παιδί μου... η κουνέλα έρχεται από μόνη της εδώ... Κατάλαβες; Τη διώχνουμε... κι αυτή ξανάρχεται!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι δυνατόν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν με πιστεύεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς... πώς... σε πιστεύω, δηλαδή, ξέρω 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λες... την έφερε ο Κολητήρης και την άφησε εδώ χάμω, για να πάει στον κυρ-Αριστείδη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγαινε και δεν πήγαινε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θα 'πεί αυτό; Πήγαινε ή δεν πήγαινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε παιδί μου... προχώραγε λίγο... μετά σταμάταγε και κοίταγε πίσω... Ξαναπροχώραγε λίγο... μετά πάλι τα ίδια... Ωσπου βγήκε ο γέρος και τη μάζεψε... Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προσπαθώ... Μετά, τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έπεσα εγώ εδώ χάμω για ύπνο... μετά από λίγο με ξυπνάει ο Κολητήρης, που χοροπήδαγε απ' τη χαρά του κι έλεγε: ήρθε η χανούμισσα... ήρθε η χανούμισσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποια χανούμισσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η κουνέλα, ρε... έτσι τη λέει ο Αριστείδης.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραίο όνομα, δεν μπορείς να 'πείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον μουντζώνει). Πάρ' τα, να μη σ' τα χρωστάω... γρουσουζή!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί με μουντζώνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί θαυμάζεις το όνομα και όχι το γεγονός.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο γεγονός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άιντε, άιντε... Τι διάλο, ρε... δε... δεν μ' ακούς τι σου λέω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... που την διώχνεις και ξανάρχεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο. Εδώ πρόκειται για θαύμα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, όχι και θαύμα, Καραγκιόζη μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βέβαια!.. Πολλά ζωντανά, όταν συνηθίσουν κάπου... όπου και να τα πας μετά, αυτά θα γυρίσουν εκεί. Θαύμα... Σιγά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς, ρε, συνηθισε εδώ πίσω, πού 'ναι πέντε-έξι μέρες, και δεν συνηθισε στου Αριστείδη, πού 'ναι, ξέρω 'γώ, πόσον καιρό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούξι και ξερό σ'!.. Τι διάολο... αφηρημένος είσαι, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιος... εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ασά... (Τεντώνει το μακρύ του χέρι προς τα κάτω και αρχίζει να το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Κάτσε καλά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω). Θα σε κουτουπώσωωω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλω να 'πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω). Θα τις φας πρώιμαα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία... έγινε θαύμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο! Τώρα μίλησες σωστά. (Μαζεύει το χέρι του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και... τι κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα χα... ρωτάς; Ρε... εδώ ανοίξαν' οι δουλειές μας και δεν πήρες είδηση;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δουλειές... τι θες να 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, εδώ έγινε ένα θαύμα... δεν πρέπει να το μάθει ο κόσμος να έρθει να το θαυμάσει; Τι θαύμα είναι τότε... κρυφό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία... Και πες πως ήρθε ο κόσμος εδώ πέρα, το θαύμασε κι έφυγε... Και; Για ποιες δουλειές μιλάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δουλειές; Με φούντες... Χα χα!.. (Σε άλλο τόνο). Θα στήσουμε τη φάμπρικα, ωραία-ωραία... και θα τοσκάμε δεκάρες. Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή... αν κατάλαβα καλά, όλοι αυτοί που θά 'ρχονται, για να ιδούν το θαύμα, θα πληρώνουν εισιτήριο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Θαύμα είναι αυτό, ρε... Δεν γίνονται κάθε μέρα θαύματα. Να μην πληρώσει κάποιος, ας 'πούμε... είκοσι-εικοσιπέντε γρόσια για να το ιδεί;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και δεν μου λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου λέω, αν δεν μου 'πείς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και πώς θα τη δουλεύεις τη... τη φάμπρικα, που λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτα' να 'δεις... θα έρχονται 'δώ πέρα... και δυο-δυο, τρεις-τρεις... θα μπαίνουν μέσα στην παράγκα και θα κοιτάνε από το παράθυρο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, θα παίρνει ο Κολητήρης το κουνέλι... θα πηγαίνει απέναντι στου κυρ-Αριστείδη... θα του χτυπάει την πόρτα... θα ανοίγει εκείνος και το παιδί θα του το δίνει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το κουνέλι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, το γράμμα... Το κουνέλι, βέβαια!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα... Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... μετά από λιγάκι... το κουνέλι θα φύγει από του κυρ-Αριστείδη και θα ξανάρθει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είναι σίγουρο αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τό 'κανε μία... αν το ξανακάνει, ξέρω 'γώ, κάμποσες φορές ακόμη... πάει, τελείωσε. (Σε άλλο τόνο). Εννοείται ότι θα κάνουμε τις δοκιμές μας πρώτα και μετά θα βγάλουμε ντελάλη..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... θα βγάλουμε και ντελάλη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, για να το μάθει ο κόσμος, ντε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να σου ειπώ; Για προχώρα το...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... εγώ πάω να συνεννοηθώ με τον Κολητήρη, που όλο μου γκρινιάζει... κι εσύ θα πας να βγάλεις γλώσσα στον κυρ-Αριστείδη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που με κατηγορούσε, ρε, ο γερο-βλαμμένος, ότι του

έκλεψα την κουνέλα... Έμαθα την βρήκες, πες του... είναι μέσα ή έχει πάει πάλι στου Καραγκιόζη; Γιατί μοναχή της πηγαίνει... Και, εν πάση περιπτώσει, εμείς, πες του, θα του την πηγαίνουμε, γιατί αυτό μπορεί νά 'ναι και Θεϊκό... (Σε άλλο τόνο). Έτσι πες του, μην τη βάλει, ξέρω γώ, σε κανένα κλουβί και δεν μπορεί να βγει το ζωντανό... Να την έχει σε μέρος που, όποτε θέλει, να έρχεται από 'δώ. Έντάξει; Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Και σε λίγο θα στείλω 'γώ την κουνέλα με το παιδί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και να ξανάρθω μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι, ρε... Τι... δεν θα μου ειπείς τι είπατε; Άντε... αμολήσου... να ιδώ κι εγώ τι θα κάνω με τον Κολητήρη... και τα λέμε πάλι... (Στρέφει και προχωράει μέχρι το πίσω μέρος της καλύβας. Εκεί σταματάει για λίγο κοιτάζοντας έξω και μετά εξέρχεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει... (Στρέφει, πλησιάζει στο σπίτι και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Κυρ-Αριστείδη... ο Χατζηαβάτης είμαι...

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Καλώς τονε!.. Τι είναι... τι τρέχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Εσύ θα μου ειπείς...

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζοντας). Εγώ... τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Την βρήκες την κουνέλα ή όχι;

ΓΕΡΟΣ Α... ναι, ναι... Είδες, το παλιόπρμα... είχε ξεπορτίσει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα είναι μέσα;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Λες να έφυγε πάλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον... Για άντε να ιδείς... περιμένω.

ΓΕΡΟΣ Ε; Να πάω. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο... (Σιγή).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται πάλι από την πλευρά του σπιτιού μετά από λίγο). Δεν την βρίσκω... Μπορεί να είναι κάπου... σε κανένα λαγούμι, ξέρω 'γώ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είναι...

ΓΕΡΟΣ Θες να 'πείς ότι ξεπόρτισε πάλι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άκουσε, κυρ-Αριστείδη... η κουνέλα φεύγει από 'δώ και πηγαίνει δίπλα στου Καραγκιόζη... το γιατί... ανεξήγητο. Εδώ που την βρήκες... ο μικρός του Καραγκιόζη την είχε αφήσει.

ΓΕΡΟΣ Και τώρα είναι εκεί... το ξέρεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εκεί είναι... και σε λίγο θα σου την ξαναφέρει. Κι όταν ξαναπάει... μην ανησυχείς, πάλι θα τη φέρει ο μικρός. Ξέρεις, την έχει για συντροφιά... την περιποιείται...

ΓΕΡΟΣ Άλλο και τούτο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... ναι...

ΓΕΡΟΣ Κι αυτή φεύγει από εδώ και πάει εκεί γι' αυτό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα... δεν πιστεύω. Γι' αυτό σου είπα ότι αυτό που συμβαίνει είναι ανεξήγητο...

ΓΕΡΟΣ Οπωσδήποτε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπορεί να είναι και Θεϊκό!..

ΓΕΡΟΣ Πάντως, δεν είναι φυσιολογικό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σίγουρα!.. Ο Καραγκιόζης τά 'χει χαμένα... Μιλάει για θαύμα... γιατί δεν είναι σκυλάκι ή γατάκι...

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... αυτά πίνουνε φιλίες... αλλά τα κουνέλια, τι να 'πώ... (Μικρή σιγή). Εγώ τι πρέπει να κάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτα... όταν τη φέρνει το παιδί, να την παίρνεις, αλλά μην τη βάλεις σε κάνα κλουβί και πάθει τίποτα το ζωντανό!

ΓΕΡΟΣ (Με οίστρο). Και είναι και σοϊλίτικη!.. (Σε άλλο τόνο). Τι λες, να δώσω στο μικρό τίποτε παράδες, για να την προσέχει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτι άλλο σκέφτεται ο Καραγκιόζης, ε... νά 'ρθει ο κόσμος να ιδεί αυτό το θαύμα, όπως το λέει.

ΓΕΡΟΣ Γιατί όχι; Α... να... έρχεται ο μικρός...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας με το κουνέλι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στρέφει προς τον Κολητήρη). Α... μπράβο, μπράβο, Κολητηράκο μου, που την έφερες. Ωραία!.. (Στρέφει πάλι προς τον Γέρο).

ΓΕΡΟΣ Μπράβο, καλό παιδί!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Προσπερνάει τον Χατζηαβάτη και δίνει στον Γέρο το κουνέλι). Θα σου φύγει πάλι... της αρέσει πιο πολύ από 'δώ σε μας. Αμέ;

ΓΕΡΟΣ (Παίρνοντας το κουνέλι). Εσύ να την προσέχεις... και να μου τη φέρνεις, όποτε μπορείς. Κι εγώ, όταν θα γεννήσει, θα σου δώσω ένα ζευγάρι κουνελάκια, για να φτιάξεις δική σου σειρά... Μπ; Άντε, γεια σας... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Χαίρετε... (Στρέφει, προσπερνάει τον Χατζηαβάτη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αντίο, κυρ-Αριστείδη. (Στρέφει προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Α... έλα, ρε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι. (Πλησιάζει). Λοιπόν... τα είπαμε με τον κυρ-Αριστείδη... Για το θαύμα είπε νά 'ρθει ο κόσμος να το ιδεί... Του είπα να μη βάλει την κουνέλα σε κανένα κλουβί. Εντάξει. Εμείς, τι κάνουμε τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμείς συνεχίζουμε κανονικά τις δοκιμές μας και μετά ντελάλη... Κατάλαβες; (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Για πάμε όμως τώρα μέσα, να ιδούμε: το κουνελάκι τι θα κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ναι, ναι... πάμε. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας. Σιγή. Μετά από λίγο το κουνέλι εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, προχωράει γρήγορα και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας). Αει στο καλό... χα χα!.. Ματάκια μου, τα έχω χάσει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, αυτό δεν είναι τωρινό... Ε; (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... καμιά 'βδομαδούλα δοκιμές... και μετά ντελάλη!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και, αφού προχωρήσει λίγο, στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Εντάξει και τα καθίσματα... που έλεγες να τους βάζεις μεσ' στην παράγκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... πού να το φανταστώ, ρε, πως θα μας έρθουν και υψηλά προσώπατα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με δόση ειρωνίας). Ε... θαύμα είναι αυτό, ντε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρω τι είναι, αλλά κάμποσα ψιλά σίγουρα θα τα μαζέψουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μονάχα, μη μαζέψουμε τίποτα ξυλιές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α...φίλε, επιχείρηση κάνουμε... έχει και το ρίσκο της...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... επιχειρηματία!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... εσύ θα πας πίσω, για να κάνεις παρέα σ' αυτούς που θα έρθουν πρώτοι... ώσπου να μαζευτούν όλοι και να γίνει το θαύμα. (Μικρή σιγή). Τώρα... το θαύμα θα γίνει... το σώσε θα γίνει... το έλα να 'δείς θα γίνει... ένας Θεός το ξέρει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σώπα, βρε... όλα θα πάνε μια χαρά!.. Τόσες δοκιμές κάναμε... Πάω εγώ πίσω... (Τον προσπερνάει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Ο Κολητήρης; (Χωρίς να φαίνεται). Α... εδώ είναι..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία!.. (Διαλαλεί). Για ορίστε... για περάστε... εδώ το μέγα θαύμα... το θαύμα του αιώνος!.. (Μικρή σιγή). Δεν είναι βόας... δεν είναι κροταλίας... είναι το φιδάκι ο Διαμαντής, όχι... το κουνελάκι ο Ασπρούλης!.. (Κατ' ιδίαν). Πιο καλά ασπρούλης, παρά χανούμισσα... μην έχουμε και καμιά παρεξήγηση, ξέρω 'γώ... (Διαλαλεί). Περάστε κόσμε... τέτοιο θαύμα δεν θα ξαναγίνει ούτε σε χίλια χρόνια!.. Μην το χάσετεεε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπα, τρομάρα σου!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, και αρχίζει να χορεύει, ώσπου η

μουσική σταματάει). Ωωω... γεια σου, Καραγκιόζο... γεια σου, τζόγια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βρέε... καλώς τον Νιόνιο!.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Πλησιάζοντας). Τι κάνεις, μομολιάκι μου; Καλιά 'σαι, καλιά 'σαι, καλιά 'σαι... (έντονα) καλιά 'σαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μχού... Καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι, καλιά 'μαι!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και πώς πάει η φάμπρικα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και φάμπρικα, ρε Νιόνιο... Κάτσε καλά!.. Εδώ μιλάμε για θαύμα... Ξέρεις τι θα 'πεί θαύμα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μιράκολο, παναπεί; Μιράκολο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μπρόκολο, λέει; Όχι, ρε... δηλαδή... δεν ξέρω πώς το λέτε εσείς, αλλά πρόκειται για κάτι, τέλος πάντων, ανεξήγητο... Πώς κάποιοι βρίσκανε παλιά εικόνες και τις παίρνανε, αλλά μετά μόνες τους οι εικόνες πηγαίνανε πάλι εκεί που τις είχανε βρει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και... πού θα γίνει η φιέστα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Η φιέστα; Εντός και ενταύθα... Τώρα, αν θα γίνει, όπως το είπες, φιέστα ή τίποτα άλλο... θα δείξει. Άντε μου εσύ να πας πίσω απ' την παράγκα, πού 'χουμε φτιάξει ωραίο θεωρείο... Δώσε μου εμένα πρώτα είκοσι πέντε γρόσια και πήγαινε να καθίσεις. Είναι κι ο Χατζατζάρης εκεί.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και θες, παναπεί, είκοσι πέντε γρόσια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Είναι για το σπίτι του θαυματουργού...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... ωρέ μπερτόδουλε... Έλια, έλια!.. (Βγάζει και του δίνει χρήματα). Πάρ' τα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τα!.. (Τα παίρνει και τα βάζει στην τσέπη του). Φέρ' τα και προχώρα... στο βάθος κήπος...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Ωωω... γεια σου, σιορ-Χατζηαβάτο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον Σιορ-Διονύσιο... Ελάτε να καθίσετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Για ορίστε... για περάστε!.. Άλλος για το θάύμασα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού χορεύοντας, ενώ ακούγεται από πριν ρεμπέτικη μουσική). Οχ... όπα! Να χαρώ 'γώ όμορφα... Άλα!.. (Μόλις η μουσική σταματήσει, σταματάει κι αυτός τον χορό). Τιιφ... αδρεφάκι! Χαιρετώ τους θαυματοποιούς της νέας κοπής...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, καλώς τον Σταύρακα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Πλησιάζοντας). Τι έγινε, μεγάλε... πάλι την ψήσαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ρε... κάτσε καλά... Άκου', την ψήσαμε... Εδώ μιλάμε για θάύμα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τα έμαθα, νά 'με, τα καθέκαστα... και γι' αυτό ήρθα... να γουστάρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προπαντός... αλλά και να ενισχύσεις το σπίτι του θαυματοποιού... Ε; Έλα, πέσε είκοσι πέντε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τα πήρες... (Βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει). Σωστός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα! (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και... πού θα γίνει η φτιάξη, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ, εδώ...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εδωνά, που λέμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... edoná.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και τα σχοινιά, να 'ούμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σχοινιά... ποια σχοινιά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... πού θα κάνει τα δικά του το κονικλοερίφιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κονικλοερίφιο... Χα! Τι διάλο λες; Ποια δικά του, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Έτσι ειπώθηκε στην πιάτσα, νά 'με... Μούσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, σαν τι ειπώθηκε... ότι το κουνέλι θα κάνει σχοινοβασίες; Σιγά, μην κάνει και μονόζυγο... Πάτε καλά, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και το δηλαδή... τι θα κάνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε να ιδείς... το κουνέλι έφυγε από 'κεί που το είχανε κλεισμένο και ήρθε εδώ πίσω από την παράγκα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ήρθε, νά 'με, αυθορμήτως... ή έβαλες κι εσύ το χεράκι σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυθορμήτως... αυθορμήτως!.. Βέβαια. Και τώρα το άλλο: το διώχνουμε... κι ύστερα από λιγάκι... τσούπ!.. Ξανάρχεται... Πώς το εξηγείς εσύ αυτό, πού 'σαι και ξύπνιος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είμαι, δεν λέω... αλλά δεν το εξηγώ... Πάσο!.. (Μικρή σιγή). Προχωράω στο βάθος, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι!.. Προχώρα πίσω... είναι κι άλλοι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... μπα; (Προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Ωωω... γεια χαρά νταν!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, κύριε Σταύρο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωωω... καλιώς τονε!.. Τι μου κάνεις, σιορ-Σταυράκη μου;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Από υγεία, νά 'με, πλήρης και βάλε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Για ορίστε... εδώ το θαύμα το καλόσο!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού μαζί με την κοπέλα, που προπορεύεται). Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!.. Γεια σας, ουίτ... (Τον πλησιάζουν).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Ζαχαρία με την παρέα του!..

ΚΟΠΕΛΑ Χαίρετε... ήρθαμε για το θαύμα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Να σας συστήσω, ουίτ... (Στον Καραγκιόζη). Απ' εδώ η Βασιλική... πολύ καλή μου γειτονοπούλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χάρηκα, μαϊμουζέλ.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και απ' εδώ, Βασιλική... ο κύριος Καραγκιόζης.

ΚΟΠΕΛΑ Χάρηκα πολύ, κύριε Καραγκιόζη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και ήρθατε για το θαύμα, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ουίτ... Η Βασιλική επέμενε.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, ναι... λατρεύω τα κουνελάκια.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ τα λατρεύω, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πού να 'δείτε εγώ...

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, τι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι, τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόσο τα λατρεύω τα κουνελάκια;

ΚΟΠΕΛΑ Μα, είναι όμορφα ζωάκια...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ όμορφα, ουίτ. Πιο όμορφα ακόμη κι από μένα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α, μπα... όχι!.. Ζώνω πιο όμορφο από σένα... τι λες;

ΚΟΠΕΛΑ Και έξυπνα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πολύ, ουίτ... πολύ έξυπνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιο έξυπνα κι από σένα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ, ουίτ, δεν είμαι έξυπνος... Χαζός είμαι.

ΚΟΠΕΛΑ Αλλά ωραίος χαζός!.. Εσείς, κύριε Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Κι εγώ χαζός είμαι, αλλά όχι τόσο ωραίος...

ΚΟΠΕΛΑ Άλλο ήθελα να σας ρωτήσω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι θέλεις, κοπέλα μου.

ΚΟΠΕΛΑ Εσείς τα εκπαιδεύετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Μπα... καμία σχέση!.. Το κουνελάκι δεν είναι εκπαιδευμένο... Ήρθε εδώ πέρα έτσι από μόνο του... και τώρα εμείς το πηγαίνουμε στο αφεντικό του κι αυτό μετά από λίγο να το... ξανά εδώ!.. Ούτε σκυλάκι να ήτανε. Κατάλαβες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ. Αυτό θα μας κάνει τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αυτό.

ΚΟΠΕΛΑ Αχ, τι καλά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Λοιπόν... να σας δώσω, ουίτ, πενήντα γρόσια για δύο εισιτήρια... (Του δίνει χρήματα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Βλέπω τα κρατάς και στο χέρι... (Παίρνει τα χρήματα και τα βάζει στην τσέπη του). Προχωρήστε στο βάθος.

ΚΟΠΕΛΑ Προχώρα, Ζαχαρία!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πρώτα εσύ, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα ευγενικός ο Ζαχαρίας... ντζίντλεμαν!

ΚΟΠΕΛΑ (Προχωράει, προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Αχ... χαίρετε!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Ακολουθεί εξερχόμενος κι αυτός προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Γεια σας, ουίτ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... καλώς τους!.. Ελάτε απ' εδώ.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον Ζαχαρία με την παρέα του, νά 'με!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλιώς τα παιδόπουλα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Για ορίστεεε... εδώ το θαύμα του αιώνος, είπαμεεε... Τρέξτε, για να προφτάσετε... τρέξτε, για να θαυμάσετεεε!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, ενώ ακούγεται από πριν εύθυμη ανατολίτικη μουσική. Με αστείες κινήσεις πλησιάζει τον Καραγκιοζή. Η μουσική σταματάει). Έεε... κουζούμ Καρακοζαρίνο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε... καλώς τον ξεβιδωμένο... Τι έγινε, Σολομός;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ καλά. Εσύ καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ καλά... Ήρθες για το θαύμα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ, ξέρεις... όκε πιστεύει θάματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε; Υπάρχει κάτι που να είναι ωραιότερο από θαύμα; Εσύ, όταν πουλάς εκεί στο μαγαζί σου πράματα... τι λες στις πελάτισσες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... τι λέει, τι λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εγκώ... τι λέει, τι λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που τους δείχνεις ένα ωραίο κόσμημα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Κόσμημα... εχέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τους λες ότι είναι θαύμα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... λέει... αλλά 'εν πιστεύει... 'εν πιστεύει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχει σημασία... πάντως το λες... Μμ;

ΕΒΡΑΙΟΣ (Τον πλησιάζει και του μιλάει χαμηλόφωνα). Πολλά λέει. Σολομών λέει ου... πολλά!.. (Κάνει πάλι πίσω)

ΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλά, ε; Κι εδώ γιατί ήρθες, ρε Σολομέ, αφού δεν σ' αρέσουν τα θαύματα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... αρέσουνε... αλλά 'εν πιστεύει... 'εν πιστεύει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι θα κάνουμε τώρα; Θα περάσεις μέσα ή δεν θα περάσεις;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... περάσει... περάσει... Αμέ; (Προχωράει λίγο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον σταματάει). Όσοι!.. Είκοσι πέντε.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... είκοσι πέντε... ε... νοίκι κρωστάει εσύ εμένα... πάμε πάτοι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' δεν πάμε πάτοι...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... πάτοι... πάτοι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά, μαφία... το νοίκι κάνει είκοσι... Δώ' μου τουλάχιστον μια πεντάρα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... κρωστάει εγκώ εσένα πέντε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να... (τον μουντζώνει) πάρε κι άλλα πέντε... να μου κρωστάς δέκα!.. Άντε, προχώρα... στο βάθος κήπος!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κουζούμ Καρακοζαρίνο... εσύ καλό... πολύ καλό. Έχε... (Προχωράει με σκέρτσο, προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Έεε... καλησπέρος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον κύριο Σολομών... ελάτε... Ελάτε να καθίσετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Εδώ τα καλά τα θαύματα!.. Τρέξε κόσμε...

Δεν είναι βόας, είπαμε... δεν είναι κροταλίας... Το κουνελάκι είναι... ο Ασπρούλης!.. Για ορίστε... για περάστε... καμαρώστε και θαυμάστε... το μέγα θαύμα του αιώνος!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ααάπ'... ιδώ 'μαι κι ιγώ!.. (Πλησιάζει τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον Μπαρμπαγιώργο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Σαν τι χαλεύεις πάλι, ουρέ λουριάρικο... δε μ' λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν τά 'μαθες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάτι πήρε τ' αυτί μου... μα, για μολόγα το κι ελόγου σ'... Γίνηκε, λέει, θαύμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... θαύμα... Καλά τ' άκουσες...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμμμμ.....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μούξι και ξερό σ'...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ξεροβήχει). Κι τί 'ν' αυτούν' αυτού το θαύμα, ουρέ λυκόπιασμα... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι ένα κουνελάκι!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μουχοό... Και τι έκαμε, μαθές, το ζούδι, ουρέ αλεπουδοτόμαρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έρθε, που λες, μοναχό του στην παράγκα... εδώ από πίσω.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Το κουνελάκι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έρθε μοναχό τ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... δεν με πιστεύεις;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ντήρ', ντήρ', ντήρ', ντήρ', ντήρ', ντήρ', ντήρ' τι μ' κρένει ου λουμποδύτ'ς κι μ' γυρεύει να τούνε πιστέψου κι απού πάνου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σου λέω: ήρθε μοναχό του... Κι όχι μόνο αυτό... όχι μόνο αυτό... χα... Τώρα το πηγαίνουμε στο αφεντικό του... αυτό θα το ιδείς σε λίγο... και... το πηγαίνουμε, που λες... και μετά από λίγο αυτό ξανάρχεται εδώ πέρα. Κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμ; Και τί 'ν', ουρέ θεουρπαίχτη, το κουνέλι... ζαγάρ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', αυτό δεν λέμε, ρε μπάρμπα... τι είναι το κουνέλι: σκυλί ή κατσούλι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Και ματάρχεται μοναχό τ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, σου λέω!.. Θα το ιδείς.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μ' άμα είν' έτσ', να μου φυλάξεις κι ιμένα ένα ζευγάρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ζευγάρι... τσαρούχια;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον χτυπάει). Κουνέλια!.. Ένα σερνικό κι ένα θηλυκό... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει πίσω γκρινιάζοντας). Ασά!.. Εγώ μπήκα... (πλησιάζει πάλι) ελόγου σου... έχεις καταλάβει γιατί ήρθες εδώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Για κρένε μ' εσύ, απού τα ξέρ'ς ούλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει πάλι). Άκου' να ιδείς... εδώ σε λιγάκι που θά έρθει κι ο πασάς με την συνοδεία του...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θά 'ρθει, μαθές, κι ο κυρ-τρανός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... για να ιδεί το θαύμα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ να γίνεις και που σε μάθαινε... (Σε άλλο τόνο). Που λες γι' αυτό ήρθες κι εσύ εδώ... κι όχι για ν' αγοράσεις κουνέλια. Κουνέλια στο παζάρι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εγώ θέλ' απ' αυτούνο, ρε... άμα γεννήσει, να μου φυλάξεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω... ξέρω... ένα σερνικό κι ένα θηλυκό!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... γεια σ'... πού 'ν' κι σοϊλίτικου. Εντάξ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... εντάξει... Τώρα πρέπει να πας πίσω, που είναι κι οι άλλοι... νά 'ρθει κι ο πασάς... και να γίνει το θαύμα. Αλλά πρώτα, δώ' μου είκοσι πέντε γρόσια...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εισιτήριο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Είν' κι τα κουνέλια απ' λέγαμε μέσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όσοχι... Μόνο το θαύμα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Να σ' δώκου μια πιντάρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πέντε πεντάρες... και γρήγορα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πέντε πιντάρες; (Ξεροβήχει. Μετά βγάζει από το σελάχι του χρήματα και του δίνει). Άει, πάρ' τις... Κι τήρα, έρμο, μη δε γίνει το θαύμα... γράψου καλόγηρος!.. Γκέγκε; Αχά! (Προσπερνάει

τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Γεια σας, αντίου, χαίριτι... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα... Καλά είμ' ιγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Άντε και καλά σαράντα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, Μπαρμπαγιώργο... έλα να καθίσεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Άλλος για το θαύμα... για ορίστε... λίγα βάζετε... πολλά παίρνετεεεε... (Χαμηλόφωνα). Τι διάλο λέω;

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού ακολουθούμενος από τον Αξιωματικό. Τον πλησιάζουν). Τι έγινε, Καραγκιόζη; Έμαθα πάλι τό 'κανες το θαύμα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλώς τον μπέη... Καλώς τον αγά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γεια σου, Καραγκιόζη! Ήξερα ότι είσαι μέσα σ' όλα... αλλά όχι και θαυματοποιός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... εγώ τέτοιο πράμα... τι λες, Αγά μου;

ΤΑΧΗΡ Τώρα, Καραγκιόζη... μη μου 'πείς ότι πρόκειται για θαύμα κανονικό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανονικό; Κανονικότατο!.. Και με πιστοποίηση...

ΤΑΧΗΡ Άστα αυτά!.. Με ξέρεις και σε ξέρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεραινόμαστε, μπέη μου, δεν λέω... αλλά εδώ κι εγώ χαμένα τὰ 'χω.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εύθυμα). Έτσι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που σας λέω... Τι; Εδώ πέρα μιλάμε για θαύμα από τα λίγα...

ΤΑΧΗΡ Τι θα 'πεί από τα λίγα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αφέντη μου... όλοι ξέρουμε ότι ένα θαύμα γίνεται μια φορά και πάει... δεν ξαναγίνεται.

ΤΑΧΗΡ Σωστά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αυτό εδώ γίνεται και ξαναγίνεται...

ΤΑΧΗΡ Α, μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Μήπως, λοιπόν, δεν είναι θαύμα, αλλά κάτι άλλο που το ξέρεις μόνον εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αγά μου... τι να 'πώ; Και κάτι άλλο να είναι... εγώ δεν το ξέρω και ούτε μπορώ να το εξηγήσω... γι' αυτό το λέω θαύμα. Κατάλαβες; (Μικρή σιγή).

ΤΑΧΗΡ Μάλιστα. (Στον Καραγκιόζη). Λοιπόν... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε εδώ μια λίρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα). Ναι, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Σε λίγο θα έρθει και ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης με την θυγατέρα του... δεν θα πάρεις χρήματα απ' αυτούς. Δύο εμείς και δύο αυτοί, τέσσερις... εντάξει δεν είμαστε με μια λίρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. (Βάζοντας τα χρήματα στην τσέπη του).

Τοέπ'-τσεπούμ... Περάστε στο βάθος... είναι εκεί ο Χατζατζάρης και θα σας τακτοποιήσει.

ΤΑΧΗΡ Πολύ ωραία!.. Έλα... έλα, Οσμάν. (Προχωράει προσπερνώντας τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας μαζί με τον Αξιωματικό, που τον ακολουθεί. Χωρίς να φαίνεται). Γεια σας!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλώς τους αφεντάδες!.. Ελάτε απ' εδώ...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σ', κυρ-Ταχήνη, με την παρέα σ'!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εδώ είσαι, Βλαχογιώργο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Διαλαλεί). Περάααστε, κόσμε!.. Περάστε, μπέηδες... αγάδες... μαραγκοί και τσαγκαράδες... Άλλος για το θαύμασά!.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού μαζί με τον Βεζίρη, που ακολουθεί. Πλησιάζοντας τον Καραγκιόζη). Χαιρετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαιρόμαστε... χαιρόμαστε πάρα πολύ... Καλώς μας ήρθατε!.. Πολυχρονεμένε μου, προσκυνώ... (Κάνει τεμενά)..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Έχει πλησιάσει και αυτός). Σήκω, σήκω επάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μά'ιστα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι μου έλεγε ο Ταχήρ... πρόκειται να γίνει θαύμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βεζίρη μου, πρόκειται για κάτι ανεξήγητο... εγώ το λέω θαύμα... θα το ιδείτε και μόνοι σας... Περάστε, χανούμισσά μου... Μπρουμ-μπρουμ, πολυχρονεμένε μου!..

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας και την ακολουθεί ο Βεζίρης. Χωρίς να φαίνεται). Χαίρετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος τους). Ωραία!..

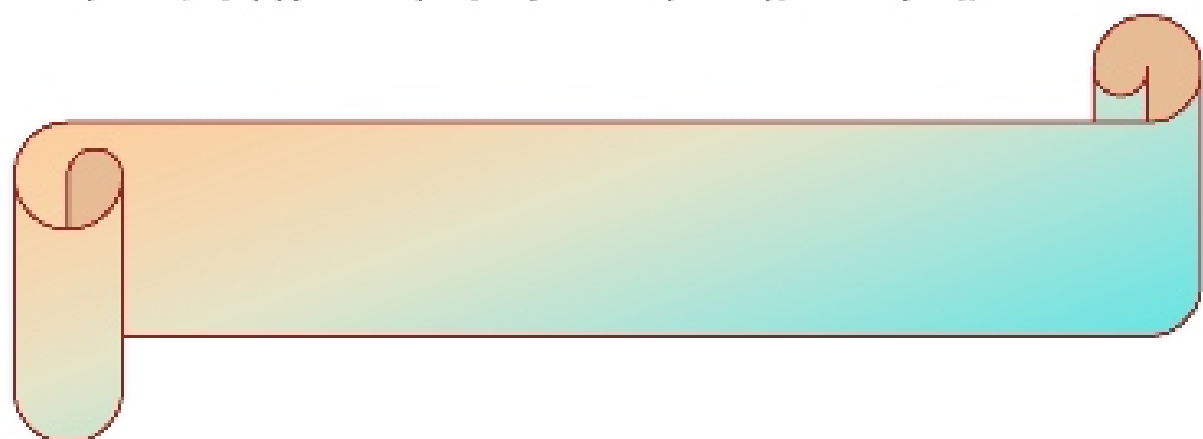
ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Χανούμισσά μου, καλώς μας ήρθατε.. Πολυχρονεμένε μου Βεζίρη, σας προσκυνούμε... Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να είσαστε όλοι καλά;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ελάτε, Βεζίρη μου... Ελάτε, χανούμ... έχει εδώ καθίσματα.

ΒΕΖΙΡΟΠΟΥΛΑ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μπέη... ερχόμαστε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προχωράει μέχρι το πίσω μέρος της καλύβας του). Όλα καλά... τακτοποιηθήκαμε όλοι; Ωραία... (Με ύφος παρουσιαστή). Και τώρα... το θαύμα!.. Το κουνελάκι, που μας ήρθε μοναχό του... και το αφεντικό του χάλασε τον κόσμο, για να το βρει... θα του το πάμε, όπως του το πήγαμε κι άλλες φορές και όλες ξαναγύρισε εδώ... κάτι που μόνο θαύμα μπορούμε να το 'πούμε... (Με στόμφο). Κολητήρης... ανάλαβε!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας έχοντας στην αγκαλιά του το κουνέλι, πλησιάζει στο σπίτι και χτυπάει την πόρτα). Ανοίξτε... έφερα το κουνελάκι... (Κάνει λίγο πίσω).

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σπιτιού). Μπρέεε... καλώς τον!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Σου τό 'φερα πάλι... (Του δίνει το κουνέλι). Πάρ' το...

ΓΕΡΟΣ Α... σ' ευχαριστώ. (Παίρνει το κουνέλι).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα ξαναφύγει...

ΓΕΡΟΣ Και συ... θα το ξαναφέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αμέ;

ΓΕΡΟΣ Μπράβο, καλό παιδί!.. Κι εγώ... είπαμε... (Εξέρχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σπιτιού κρατώντας το κουνέλι). Γεια σου!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αντίο... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας. Μετά από λίγο το κουνέλι εμφανίζεται από την πλευρά του

σπιτιού και εξέρχεται γρήγορα προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ορίστε, κύριοι και κυρίες και αφράτες δεσποινίδες... το μέγα θαύμα έγινε!.. Το κουνελάκι ξαναγύρισε... Όχι, σας ερωτώ: δεν είναι θαύμα; (Ακούγονται χειροκροτήματα).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σίγουρα ανεξήγητο... Αλλά ό,τι και να είναι... περάσαμε την ώρα μας ευχάριστα, πιστεύω... Βέβαια! Πάμε σιγά-σιγά; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και εξέρχεται προς την πλευρά του σπιτιού. Μπροστά του πάντα η Βεζιροπούλα, ενώ τους ακολουθούν ο Ταχέρ και ο Αξιωματικός και μετά από λίγο κατά σειρά: Μπαρμπαγιώργος, Σιορ-Διονύσιος, Σταύρακας, Κοπέλα, Μορφονιός και τελευταίος ο Εβραίος, που προχωράει με το γνωστό κωμικό στυλ του).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σας... στο καλό να πάτε... Και εις άλλα με υγεία!.. (Μικρή σιγή). Πάμε κι εμείς. Χατζατζάρη... να σε κεράσω ένα φασουλόζουμο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Να χαθείς από 'κει... Έλα, πάμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όοοχ-όπ'!.. (Εμφανίζεται από την την πλευρά της καλύβας ανεβασμένος στην ράχη του Χατζηαβάτη). Φύγαμε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σιγά!.. Σιγά, θα με κοιπομεσιάσεις... τρομάρα σου!.. (Προχωράνε έτοι προς το σπίτι, ωστόσο σταματάνε, γιατί ξαφνικά από την πλευρά της καλύβας εμφανίζεται το κουνέλι και πίσω του άλλα εννέα μικρότερα κουνελάκια. Τους προσπερνάνε και εξέρχονται προς την πλευρά του σπιτιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παραμένοντας στην πλάτη του Χατζηαβάτη). Μμ; Τι έγινε, ρε Χατζατζάρη; Τι θαύμα... θαυμάσιο... εθαύμασαν τα μάτια μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου!.. Βρε... η κουνέλα είχε γεννήσει... γι' αυτό δεν έφευγε από 'δώ. Ε, τώρα που τα μικρά μεγαλώσανε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Τα πήρε όλα κι έφυγε, ε; Χα, χα, χα, χα!.. Ε... ρε, και να τά 'παιρνε πρωτότερα, που ήσαν όλοι εδώ, γλέντια που θα είχαμε!.. Ωωώ!.. (Στο κοινό). Κι εδώ, φίλοι μου αγαπημένοι... η ωραία και καλή παράστασή μας "ΤΟ ΘΑΥΜΑ,, έλαβε τέλος... Γειάσα σας, γεια σας!.. (Στον Χατζηαβάτη). Πάμε, μαλαγάνασα... (Εξέρχονται προς την πλευρά του σπιτιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

